

Arrest

nr. 45 802 van 30 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 6 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 april 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VERRELST en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger van Armeense origine te zijn, afkomstig uit Yerevan, Armenië. U woonde er samen met uw echtgenote K. S. (OV X) en uw meerderjarige dochter T. S. (OV X). Van uw oom, die in 1992 overleed, erfde u de eigendomsbewijzen van eigendommen die uw familie bezat in Turkije alvorens zij gedwongen werd dat land te verlaten in 1935. In september 2007 begon u als bouwvakker te werken aan een winkel en restaurant van S. A., een berucht zakenman, parlamentslid en medestander van president Sarkissyan. In november 2007 zag u daar twee Turkse zakenmannen. Toen A. in zijn kantoor was, sprak u hen aan over de Ottomaanse documenten die u geërfd had en vroeg hen wat u daarmee kon doen. Op hun vraag ging u naar huis om de documenten te halen zodat u deze aan hen kon tonen. Die avond riep A. u in zijn kantoor en vroeg wat u tegen zijn mensen had gezegd. Daarop vertelde u hem over de documenten en de gronden in Turkije. Hij verbood u om

de zakenmannen nog te ontmoeten zonder dat hij op de hoogte was. In april 2008 werd u door de zakenmannen opgebeld met de mededeling dat zij in Yerevan zouden zijn en met u wilden afspreken. Met de toestemming van A. ontmoette u hen op 7 april. U overhandigde hen enkele kopieën van de documenten en hun Engelse vertaling. Die avond werd u opnieuw ontboden bij A.. Hij en enkele medewerkers wilden de documenten zelf bekijken. Hierna bood hij u 400.000 dollar en een winkel in bouwmaterialen aan in ruil voor de documenten. In juni 2008 werd u door A. getraakteerd in diens restaurant in een poging u te overhalen. Op 2 juli 2008 werd u een eerste keer gearresteerd door de politie van het district Malatsia-Sebastia. U werd 10 dagen lang mishandeld en ondervraagd over uw relatie met de Turken en de documenten. Daarbij werd u beschuldigd van spionage. U werd zonder meer vrijgelaten op 12 juli, de dag dat uw moeder overleed. Op de begrafenis van uw moeder gaf u de documenten aan uw goede vriend W.. Op de zevende dag van de rouwperiode kwam een lijfwacht van A. u vertellen dat alles geregeld was en u terug kon komen werken. U ging terug aan het werk tot 26 december. Ergens in augustus werd er nog bij u thuis ingebroken maar voor het overige gebeurde er in die periode niets. Op 4 januari 2009 kreeg u telefoon van de Turkse zakenmannen met de vraag of u hen kon ontmoeten in Yerevan. U sprak af om hen de volgende dag te ontmoeten, maar nog voor dat de ontmoeting plaatsvond werd u een tweede keer gearresteerd. Ditmaal wilden de agenten de originele documenten van u krijgen als bewijs dat u geen andere contacten met de Turkse zakenmannen onderhield. Op 9 januari werd u vrijgelaten nadat uw paspoort in beslag genomen was en u een reisverbod ondertekend had. Na uw vrijlating ging u op bezoek bij uw broer, die door de emoties een beroerte kreeg. Van zijn zoon vernam u dat ook uw broer onder druk gezet was. Op 13 januari sprak u met M. M., een voormalig minister van natuurbescherming en vriend van uw schoonbroer, over uw problemen. Hij zei u dat uw arrestatie onwettig was en dat u een klacht kon indienen als u wilde. Dit laatste raadde hij u echter af omdat A. zeer machtig was. Op 21 januari werden u en uw vrouw thuis bedreigd door agenten van de veiligheidsdienst. De agenten wilden de originele documenten van u. U gaf toe en vertelde dat de documenten bij W.lagen. Daarop gingen de agenten weg. Een tijdje later kwamen de agenten terug en gaven u drie dagen om de documenten aan hen te bezorgen. Later die dag werd u opgebeld door de vrouw van W. met de mededeling dat agenten bij hen thuis langs waren geweest en W.'s arm gebroken hadden. Diezelfde avond gingen u en uw gezin nog naar een vriendin van uw vrouw. Op 25 januari 2009 verlieten jullie Yerevan en gingen naar een vriend van u in Vanadzor, Armenië, waar jullie vijf dagen verbleven. Daarna reisden jullie verder naar de schoonbroer van Wardan in Georgië. Daar verbleef ondertussen ook de dochter van W., die tevens de verloofde is van uw zoon P. (OV 5.176.818), M. A. (OV 6.527.909). W. had haar begin januari met uw documenten naar Georgië gestuurd. Uiteindelijk verliet u op 20 maart 2009 Georgië en reisde in een vrachtwagen naar Istanbul, Turkije, waar u bijna 10 dagen verbleef. In eerste instantie wilde de passeur u met het vliegtuig naar België laten reizen. Uiteindelijk werd gekozen voor vervoer over de weg en op 30 maart verliet u Turkije per auto. U arriveerde in België op 2 april 2009 en vroeg de volgende dag asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u de volgende documenten voor: de geboorteaktes van uzelf, uw echtgenote en uw dochter, uw huwelijksakte, een kopie van uw oud Sovjet-paspoort, uw militair boekje, een document in verband met uw huis in Armenië, de overlijdensakte van uw oom, een foto van uw vader en uw ooms en talrijke documenten, opgesteld in het Ottomaans en deels met Armeense vertalingen, in verband met de door u geërfde eigendommen in Turkije. Ten slotte maakte u per fax op 5 november 2009 een medisch attest over. Op 8 februari 2010 maakte u per fax nog een artikel van de website armenews.com dd.12/11/2009 over.

B. Motivering

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot de door u gebruikte reisdocumenten voor de reis vanuit Georgië via Turkije naar België. Zo verklaarde u voor het Commissariaat-generaal in eerste instantie dat de passeur een paspoort voor u had geregeld dat voorzien was van uw eigen naam en foto. Zowel aan de Turks-Georgische grens als aan de buitengrens van de Schengenzone werd dit document gebruikt. (CGVS I dd.20/10/2009, p.8) Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) had u eerder echter aangegeven dat er voor u een Turks paspoort gebruikt werd met een andere naam. (DVZ, rubriek 33) Hiermee geconfronteerd zei u dat het wel een andere naam moest geweest zijn (CGVS I, p.9), hetgeen nog steeds in tegenstrijd is met uw eerdere verklaringen. Deze tegenstrijdigheid is zwaarwegend te noemen daar zij raakt aan een belangrijk onderdeel van uw asielverklaringen, met name de door u gevolgde reisweg en de daarbij gebruikte reisdocumenten. Zij doet dan ook ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen terzake, alsook over uw verklaring dat uw eigen Armeens paspoort afgenomen zou zijn bij uw tweede arrestatie (CGVS I, p.5, 6).

Daarnaast werden er verschillende tegenstrijdigheden vastgesteld in de verklaringen van u, uw echtgenote en uw dochter.

Zo verklaarde u eerst dat u de documenten voor het eerst aan de Turkse zakenmannen liet zien op de dag dat u hen voor het eerst sprak. Bovendien werd u op de dag van deze eerste ontmoeting

nog ontboden bij A.. (CGVS I, p.18) Later verklaarde u dan weer dat u de documenten toonde in de dagen na uw eerste ontmoeting en dat u bij A. werd geroepen op de dag dat u de documenten toonde. (CGVS II, dd. 05/02/2010, p.5) Uw verklaring als zou u nog gestresseerd zijn geweest omdat u gevlucht was, kan bezwaarlijk volstaan daar het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal plaatsvond anderhalf jaar nadat u asiel aanvraag in België.

Verder verklaarde u dat de waarde van de gronden in Turkije voor het eerst vernam toen u de kopies van de documenten overhandigde op 7 april 2008. (CGVS I, p.14) Even later verklaarde u dan weer dat het pas twee maanden na de overhandiging was. Deze tegenstrijdigheid bleef bestaan na confrontatie. (CGVS I, p.15) Met betrekking tot de feiten van 7 april werden nog twee andere tegenstrijdigheden gevonden. Zo verklaarde u eerst dat u slechts één document en één Engelse vertaling met de zakenmannen meegaf. (CGVS I, p.19-20) Later verklaarde u dan weer dat u kopies en vertalingen meegaf van alle documenten die u had laten vertalen in het Engels en Armeens. (CGVS II, p.5) Deze tegenstrijdigheid bleef bestaan na confrontatie. (CGVS II, p.5) Verder stelde u eerst dat u dezelfde dag 's avonds bij A. werd ontboden. Omdat u maar een kopie van één van de documenten op zak had, werd zijn lijfwacht naar uw huis gestuurd om de andere kopieën op te halen. (CGVS I, p.19-20) Later verklaarde u dan weer dat u geen enkel document bij had toen u naar A. ging, en dat zijn lijfwacht alle documenten bij u thuis ging halen. Deze tegenstrijdigheid bleef bestaan na confrontatie. (CGVS II, p.6)

Voorts verklaarde u dat er in augustus 2008 bij u thuis werd ingebroken en het huis een puinhoop was. (CGVS I, p.22) Uw dochter herinnerde zich, zelfs na confrontatie, echter niets van een inbraak in de periode tussen uw eerste (juli 2008) en tweede (januari 2009) arrestatie. (T. S. – CGVS, p.8) Het is niet geloofwaardig te noemen dat uw dochter, die bij u woonde, zich een dergelijk incident niet zou herinneren indien dit effectief plaatsgevonden zou hebben.

Tot slot verklaarde u nog dat uw broer na uw tweede arrestatie, in januari 2009, een beroerte kreeg. (CGVS II, p.6) Uw echtgenote verklaarde daarentegen dat dit reeds na uw eerste arrestatie gebeurde. (K. S. – CGVS, p.21) Deze tegenstrijdigheid bleef bestaan nadat zij met uw verklaringen geconfronteerd werd. (K. S. – CGVS, p.21) Uw verklaring voor deze vaststelling – de verklaringen van uw vrouw zijn mogelijk waar omdat uw broer al na uw eerste arrestatie onwel was (CGVS II, p.8) - kan niet aannemelijk genoemd worden. Vooreerst kwamen uw eigen verklaringen overeen met uw relaas voor de DVZ. (vragenlijst CGVS ingevuld op DVZ, p.3) Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat uw broer op 10 of 11 januari 2009, i.e. vlak na het einde van uw tweede arrestatie, in het ziekenhuis lag terwijl hij nooit opgenomen werd tussen uw twee arrestaties. (CGVS II, p.8-9)

Bovenvermelde tegenstrijdigheden zijn zwaarwichtig te noemen daar ze aan de kern van uw asielaanvraag raken, i.e. de manier waarop de Turkse zakenlui en A. te weten kwamen dat u gronden in Turkije had geërfd en de gevolgen hiervan. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag ernstig ondermijnd.

Deze geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door enkele vaststellingen in de verklaringen van uw echtgenote inzake de problemen die W. kende ten gevolge uw problemen. U verklaarde op 21 januari opgebeld te zijn door diens echtgenote met de mededeling dat ze bij hen langs geweest waren voor de documenten en ze daarbij W.'s arm gebroken hadden. (CGVS II, p.9) Hiernaar gevraagd herinnerde uw vrouw tot twee maal toe niet of een dergelijk telefoongesprek die dag had plaatsgevonden. (K. S. – CGVS, p.23-24) Het is weinig geloofwaardig te noemen dat zij even erna plotseling wel dit telefoongesprek kon herinneren in een antwoord op een andere vraag, te meer daar zij zelfs dan nog steeds niet kon zeggen wanneer dit gesprek plaatsvond, noch of zij op dat moment thuis was. (K. S. – CGVS, p.24)

Door uw houding laat u niet toe de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen. Bijgevolg geeft u de Belgische autoriteiten niet de kans om in uw hoofde een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade vast te stellen.

De door u voorgelegde stukken vermogen niet om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De geboorteaktes van uzelf, uw echtgenote en uw dochter, een kopie van uw oud Sovjet-paspoort, uw militair boekje en uw huwelijksakte bevatten enkel gegevens met betrekking tot uw identiteit en deze van uw gezinsleden, dewelke niet door mij betwist wordt. De overlijdensakte van uw oom toont enkel aan dat hij in 1992 stierf aan een hartfalen (K. S. – CGVS, p.10) maar onderbouwt verder niet de door u verklaarde problemen. Dit laatste geldt eveneens voor de foto van uw vader en ooms, genomen toen zij nog in het Franse leger zaten. (CGVS I, p.12) Het document betreffende uw huis in Armenië toont enkel aan dat het uw eigendom was en dat u het erfde van uw oom. (K. S. – CGVS, p.10) De Ottomaanse documenten (eigendomsbewijzen, betalingsbewijzen van belastingen en identiteitsbewijzen) tonen enkel aan dat uw familie in Turkije van verschillende gronden bezat, hetgeen door mij niet betwist wordt. Zij tonen echter op geen enkele wijze de problemen aan die u ten gevolge de erfenis van deze eigendommen zou hebben gekend in Armenië sinds 2007. Gelet op het feit dat ze dateren uit de periode

van het Ottomaanse Rijk (dat de jure ophield te bestaan in 1923) en uw problemen pas in 2007 begonnen, geldt dit laatste eveneens voor de documenten waarvan u geen Armeense vertaling had en u zelf evenmin met zekerheid wist wat ze waren (CGVS I, p.4). Het artikel afkomstig van de website armenews.com dd.12/11/2009 maakt enkel melding van het gelijk dat een Armeense familie kreeg voor een Turkse rechtbank inzake een eis tot restitutie van verloren goederen. Noch het artikel, noch u zelf legt echter het verband met uw persoonlijke vervolgingsfeiten. Bijgevolg kan dit niet beschouwd worden als een objectieve staving van de door u verklaarde problemen. Wat betreft het medisch attest d.d.30/10/2009 ten slotte, dient opgemerkt te worden dat het uitermate beperkt is; dat u het slechts na verzoek hebt overgemaakt aan het Commissariaat-generaal (CGVS I, p.21); dat het geenszins ondersteund wordt door enig medisch onderzoek; en de arts zelf niet zeker is (gelet op de vraagstelling) van de mogelijke oorzaak van de vermelde problemen. Dit attest is dan ook in geen enkel geval van dien aard dat het de geloofwaardigheid van uw verklaringen kan herstellen.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat door mij eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen inzake de asielaanvragen van uw dochter en van de verloofde van uw zoon.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5, 52, §2, 2e lid en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker wijst erop dat verklaringen een voldoende bewijs kunnen zijn en dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend. Hij meent dat de bewijslast gedeeld is tussen de kandidaat-vluchteling en de asielinstanties, op wie er een onderzoeksplicht rust. Dienaangaande verwijst hij naar de proceduregids en een nota van 16 december 1998 van UNHCR.

Aangaande de motieven van de bestreden beslissing en de aangehaalde tegenstrijdigheden voert verzoeker aan dat hij de door de vraagstelling ontstane verwarring trachtte recht te zetten. Deze tegenstrijdigheden betreffen details, die niet aan de kern van zijn relaas raken. Bovendien kan niet verweten worden dat meer dan een jaar na de feiten vier personen niet exact dezelfde details herinneren. Zij kunnen elk op een andere manier de vraag begrepen hebben, of hebben misschien niet alle informatie met elkaar gedeeld. Aangaande zijn reisroute ligt wellicht de bedreiging van de smokelaar aan de grondslag van de incoherente verklaringen.

2.2.1. Verzoeker voert een schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De motiveringsplicht, zoals vervat in de voormelde wet van 29 juli 1991, moet verzoeker toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat hij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de motiveringsplicht in casu is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van voormeld artikel 62. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht (RvS 15 februari 2007, nr. 167.852).

Voorts moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet, artikel dat de verwerende partij de bevoegdheid geeft om de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet te weigeren, zodat niet valt in te zien hoe artikel 52 dat aan de verwerende partij dezelfde bevoegdheid geeft op andere gronden, kan geschonden zijn.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 1 oktober 2003, nr. 123.728). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Armeens machtig is. Aldus werd zorgvuldig gehandeld. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden

volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht de asielinstanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen. De verwijzing naar een nota en de proceduregids van UNHCR doet geen afbreuk aan de bewijslast die essentieel op verzoeker rust.

De bestreden beslissing is vooreerst gesteund op de bevinding van de Commissaris-generaal dat verzoekers verklaringen aangaande de door hem gebruikte reisdocumenten tegenstrijdig zijn. Zo bleek verzoeker tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal onwetend aangaande de nationaliteit van het gebruikte (valse) paspoort en beweerde hij onder zijn eigen naam te hebben gereisd (gehoorverslag van 20 oktober 2009, 8), terwijl verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde onder de naam '*Temir Elmaz*' met een donkerblauw Turks paspoort te hebben gereisd (vragenlijst van 15 april 2009, punt 33). Het gegeven dat verzoeker incoherente verklaringen aflegt aangaande een cruciaal element van zijn vluchtwijze, namelijk zijn reisdocumenten, ondermijnt op ernstige wijze zijn geloofwaardigheid. Terecht werpt verweerder op dat van een persoon die op illegale wijze naar Europa reist, redelijkerwijs verwacht kan worden dat hij alert is omdat hij op elk moment riskeert te worden tegengehouden door de strikte controles. De bewering dat deze tegenstrijdigheden wellicht te wijten zijn aan de bedreiging van de smokkelaar kan bijaldien niet overtuigen.

Voorts werden tegenstrijdigheden vastgesteld tussen verzoekers opeenvolgende verklaringen, alsook tussen de verklaringen van verzoeker en van diens echtgenote en diens meerderjarige dochter. Deze betreffen de kern van het vluchtrelaas, zoals het ogenblik waarop verzoeker voor het eerst zijn documenten aangaande zijn erfenis in Turkije toonde aan de zakenmannen, het ogenblik waarop verzoeker de waarde van zijn erfenis vernam, een inbraak in augustus 2008 die zich al dan niet heeft voorgedaan (waarbij de woning tot een puinhoop zou herleid zijn) en het telefoongesprek waarbij verzoeker vernam dat zijn vriend W. problemen kreeg naar aanleiding van verzoekers problemen.

Verzoeker ontkent deze vaststellingen geenszins doch tracht deze te vergoelijken en de feiten waarop de tegenstrijdige verklaringen betrekking hebben af te doen als zijnde details. Bovendien oordeelt verzoeker dat hem en zijn familie niet verweten kan worden dat zij meer dan een jaar na de feiten niet exact dezelfde details herinneren. Zij kunnen elk op een andere manier de vraag begrepen hebben, of hebben misschien niet alle informatie met elkaar gedeeld. Verzoekers betoog kan niet worden bijgetreden. Van iemand die zijn land van herkomst ontvlucht omwille van problemen naar aanleiding van een erfenis, die hij besprak met zakenmannen kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij de chronologie van het verloop van de besprekingen, en het tijdstip en de wijze waarop de uitwisseling van relevante documenten geschiedde rechtlijnig en correct kan weergeven. Verzoeker voldoet geenszins aan deze verwachting. Tevens kan verwacht worden dat een inwonende meerderjarige dochter op de hoogte zou zijn van een inbraak waarbij het huis tot een puinhoop werd herleid (gehoorverslag verzoekers dochter 5 februari 2010, 8). Voorts legde verzoekers echtgenote incoherente verklaringen af aangaande de wijze waarop men vernam dat verzoekers beste vriend, W., ernstig in de problemen raakte (gehoorverslag verzoekers echtgenote van 5 februari 2010, 24). De gedane vaststellingen vinden steun in het administratief dossier en kunnen niet worden afgedaan als details, noch kunnen zij worden verklaard door loutere beweringen en veronderstellingen zoals het mogelijks verschillende begrepen hebben van de vraagstelling of het niet afdoende uitwisselen van informatie. De vastgestelde tegenstrijdigheden zijn evenwel concreet en wezenlijk. De feiten waarop zij betrekking hebben zouden in het geheugen gegrift zijn zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan. Zij vormen immers een manifeste afwijking op de alledaagsheid en zijn van determinerende invloed geweest op het verdere leven van verzoeker en zijn familie. Het gegeven dat zij dienaangaande tegenstrijdige verklaringen afleggen ondermijnt onherroepelijk verzoekers geloofwaardigheid.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vluchtelingenrechtelijke vrees worden aangenomen.

Verzoeker steunt zijn vraag voor subsidiaire bescherming volledig op zijn asielrelaas. Uit wat voorafgaat, blijkt dat dit relaas ongelooftwaardig is. Bijgevolg maakt hij ook niet aannemelijk dat hij om de redenen die hij in zijn asielaanvraag aanhaalt een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het middel kan niet worden aangenomen.

3. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde de vernietiging van de bestreden beslissing.

Vermits de Raad besluit de bestreden beslissing te bevestigen, kan op dit verzoek niet worden ingegaan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER